

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Ib og lille Christine.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 304. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429412002384/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

det slog til! al den Herlighed fik hun nu ovre i Kongens Kjøbenhavn! for hende gik det i Opfyldelse –! for *Ib* var der i Nødden kun den sorte Muld. »Det Allerbedste« for ham, havde Taterkonen sagt, – jo, ogsaa det gik i Opfyldelse! den sorte Muld var ham det Bedste. Nu forstod han tydeligt hvad Konen havde meent: I den sorte Jord, i Gravens Gjemme, der var det ham det Allerbedste!

Og der gik Aaringer, – ikke mange, men lange, syntes *Ib*; de gamle Krofolk døde bort, den ene kort efter den anden; al Velstanden, mange tusinde Rigsdaler gik til Sønnen. Ja, nu kunde *Christine* faae Guldkarreet og fine Klæder nok.

I to lange Aar, som fulgte, kom ikke Brev fra *Christine*, og da saa Faderen fik et, var det slet ikke skrevet i Velstand og Fornøielse. Stakkels *Christine*! hverken hun eller hendes Mand havde vidst at holde Maade paa Rigdommen, den gik, som den kom, der var ingen Velsignelse ved den, for de vilde det ikke selv.

Og Lyngen stod i Blomster og Lyngen tørrede hen; Sneen havde mange Vintre fyget over *Seis* Hede, over Aasen hvor *Ib* boede i Læ; Foraarsaalen skinnede og *Ib* satte Ploven i Jorden, da skar den, som han troede, hen af en Flintesteen, der kom ligesom en stor sort Høvlspaan op over Jorden, og da *Ib* tog paa den, mærkede han, at det var et Metal, og hvor Ploven havde skaaret ind i det, skinnede det blankt. Det var en tung, stor Arm-Ring af Guld fra Hedanold; Kjømpograven var blevet jævnet her, dens kostelige Smykke fundet. *Ib* viste det til Præsten, der sagde ham hvad herligt det var og derfra gik *Ib* med det til Herredsfogden, der gav Indberetning derom til Kjøbenhavn og raadede *Ib* selv at overbringe det kostelige Fund.

»Du har fundet i Jorden det Bedste, Du kunde finde!« sagde Herredsfogden.

»Det Bedste!« tænkte *Ib*. »Det Allerbedste for mig – og i Jorden! saa havde Taterqvinden dog ogsaa Ret med mig, naar det var det Bedste!«

Og *Ib* gik med Smakken fra *Aarhus* til Kongens Kjøbenhavn; det var som en Reise over Verdenshavet, for ham, som kun havde sat over *Gudena*. Og *Ib* kom til Kjøbenhavn.

Værdien af det fundne Guld blev udbetalt ham, det var en stor Sum: sex hundrede Rigsdaler. Der gik i det store, vildsomme *Kjøbenhavn* *Ib* fra Skoven ved *Seishede*.

15 paa] med C, paa D. 21 af] ad B. 25 blevet] bleven D. 26 fundet] funden D.